

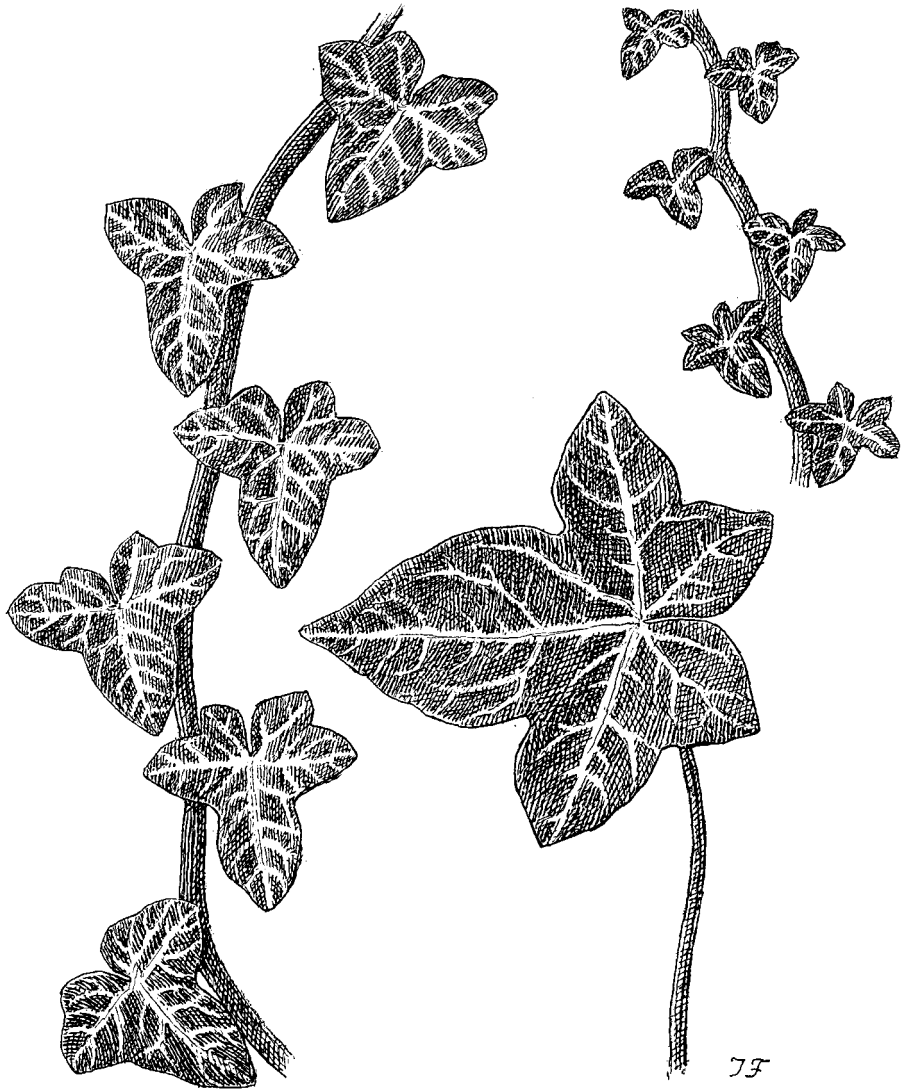
HEDERA HELIX L. VAR. HOEVENSIS H.N.J. !

Af H. NILAUS JENSEN

For at undersøge om *Hedera helix*, der er en meget varierende plante, som navnlig i kultur har frembragt en stor mængde varieteter, skulle kunne findes i forskellige former her i landet, foretog Botanisk Have i København i 1948 en indsamling af vildtvoksende planter fra mange egne af landet og plantede dem under ensartede kår for at kunne sammenligne dem og for om muligt at få konstateret om den, af den kendte dendrolog Alfred Rehder opstillede varietet, *Hedera helix* L. var. *baltica* fandtes her i landet. Denne varietet er af Rehder beskrevet som en småbladet form, tydeligt afvigende fra typen, som er meget hårdfør i kultur. Som et typisk kendetegn anfører han, at stjerneårene på bladenes underside oftest har 8 stråler, medens arten kun har 4–6 strålede hår.

De indsamlede planter kom fra 12 lokaliteter og viste året efter for de 11 fuld overensstemmelse med arten, så de kunne kasseres. Tilbage blev kun en plante, der stadig var noget afvigende, og som gennem de nu forløbne år har beholdt sit særpræg og som nok bør beskrives nærmere. Væksten er tæt og kraftig, lidt stiv og tilbøjelig til at grene sig. Plantet ved mur bliver den kun et par meter høj. De nedre blade kan som tegningen viser, nærme sig den almindelige type, de er femlappede med en større midterlap (som hos formen *saggittifolia*). Denne bladform bliver mere og mere udpræget hos stængelbladene, hvor de to øvre lapper (basallapperne) mere eller mindre forsvinder. Bladene er karakteristiske ved deres meget tydelige og næsten hvide årenet og mørkgrønne til olivengrønne ret tykke bladkød.

Hedera helix L. var. *hoevensis* H. N. J., tegnet af Ingeborg Frederiksen.
Naturlig størrelse.

Planten er ca. 1938–1940 taget fra en skrænt ved Høve skov, hvor den væsentligt dækkede en meget stor sten, liggende i kanten mellem en leret skovbakke og strandkanten. Da den blev taget ind til Botanisk Have blev den dels plantet på friland og dels i potte, hvad dens noget stive vækst ikke egner sig særlig godt til. Siden 1956 har den været plantet som espalier ved en nordvendt mur i Valby, hvor den har dannet en tæt bevoksning på muren uden dog at vokse mere end 2–3 meter tilvejs. Dens mørkegrønne (i vinteren noget olivengrønne) farve med de lyse bladribber gør den bemærkelsesværdig.

Efter i mange år at have beskæftiget mig med slægten *Hedera*, tager jeg ikke i betænkning at opstille denne som en specifik varietet af denne meget variable slægt under det i overskriften nævnte navn: *Hedera helix* L. var. *hoevensis*.